(ແປບໍ່ເປັນທາງການ)

ບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ວ່າດ້ວຍການຮ່ວມມືຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ຂອງປະເທດສະມາຊິກອານຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ

ໃນນາມຜູ້ຕາງໜ້າຂອງລັດຖະບານແຫ່ງຣາຊະອານາຈັກ ກຳປູເຈຍ, ສາທາລະນະລັດປະຊາຊົນຈີນ, ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ, ສະຫະພາບມຽນມາ, ຣາຊະອານາຈັດໄທ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ:

ດ້ວຍຄວາມເປັນຫ່ວງເປັນໄຍຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ຕໍ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດໃນບັນດາປະເທດສະມາຊິກອານຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ແລະ ຜູ້ເຄາະຮ້າຍທີ່ຖືກສົ່ງມາຈາກປະເທດສະມາຊິກອານຸພາກພື້ນດັ່ງກ່າວໄປຍັງພາກພື້ນ ອື່ນໆຂອງໂລກ.

ຢືນຢັນຢ່າງເດັດຂາດ ເຖິງການບໍ່ຍອມຮັບຢ່າງສິ້ນເຊີງຕໍ່ການຄ້າ, ການຊື້, ການຂາຍ, ການລັກພາໂຕ, ການກັກຂັງໜ່ວງໜ່ຽວຂອງມະນຸດ ແລະ ທຸກຮູບແບບຂອງການບັງຄັບຂູດຮີດ, ເຊິ່ງເປັນການຂັດ ກັບສິດທິພື້ນຖານ ແລະ ສິດອັນຊອບທຳຂອງມະນຸດ;

ຮັບຮູ້ວ່າ ຄວາມທຸກຍາກ, ຂາດການສຶກສາ, ຄວາມບໍ່ສະເໝີພາບ, ລວມເຖິງການດ້ອຍໂອກາດທາງສັງຄົມ, ເປັນເຫດໃຫ້ເກີດຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການຖືກຄ້າມະນຸດ;

ໂດຍຮັບຮູ້ອີກວ່າ ມີການກ່ຽວຂ້ອງກັນລະຫວ່າງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນຂອງການຂູດຮີດແຮງງານ ແລະ ການຂູດຮີດດ້ານການບໍລິການທາງເພດ;

ຮັບຊາບວ່າ ການຄ້າມະນຸດໄດ້ມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍຕົວຂຶ້ນຈາກການຈຳແນກທາງດ້ານທັດສະນະ ຄະຕິ, ການປະພຶດ ແລະ ນະໂຍບາຍຕໍ່ບົດບາດ ຍິງ-ຊາຍ, ອາຍຸ, ເຊື້ອຊາດ, ຊົນຊາດ ຊົນເຜົ່າ ແລະ ກຸ່ມຄົນໃນສັງຄົມ;

ໂດຍເຂົ້າໃຈຢ່າງເລິກເຊິ່ງວ່າ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ທີ່ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ມີຄວາມສ່ຽງໂດຍສະເພາະ ແລະ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີມາດຕະການພິເສດ ເພື່ອຮັບປະກັນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການເປັນ ຢູ່ທີ່ດີ ;

ດ້ວຍຄວາມເປັນຫ່ວງ ຕໍ່ການລົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັນລະຫວ່າງສະມາຊິກໃນຊຸມຊົນ ແລະກຸ່ມອາດຊະຍາກຳຄ້າມະນຸດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ;

ເຫັນວ່າ ມີຄວາມຈຳເປັນສ້າງການຕອບໂຕ້ທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທາງດ້ານຂະບວນການຍຸດຕິທຳ ຕໍ່ການຄ້າມະນຸດ, ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນທຳໃຫ້ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ກຳຈັດອະພິສິດຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ພວກສະແຫວງກຳໄລທາງດ້ານການເງິນຈາກອາດຊະຍາກຳດັ່ງກ່າວ :

ຮັບຮູ້ຄວາມສຳຄັນໃນການລົງໂທດທີ່ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ຖືກຕ້ອງເຫມາະສົມ ຕໍ່ພວກຄ້າມະນຸດ, ລວມທັງການອາຍັດ ແລະ ຍຶດຊັບ ເພື່ອນຳໃຊ້ເປັນຜົນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ;

ຮັບຮູ້ການປະກອບສ່ວນອັນສຳຄັນ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະຫມັກໃຈທີ່ຜູ້ຫລຸດພົ້ນຈາກການຄ້າມະນຸດສາມາດຂະຫຍາຍ, ດຳເນີນການ ແລະ ປະເມີນການແກ້ໄຂການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ລວມທັງການຮັບປະກັນການດຳເນີນຄະດີຕໍ່ຜູ້ຄ້າມະນຸດ ;

ຮັບຮູ້ເຖິງບົດບາດທີ່ສຳຄັນຂອງບັນດາອົງກອນຕ່າງໆ ໃນຂົງເຂດວຽກງານການປົກປ້ອງ, ປ້ອງກັນ, ສືບສວນສອບສວນ, ຊ່ວຍເຫຼືອ, ສົ່ງກັບບ້ານ, ຟື້ນຟູ, ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ, ລວມທັງການສະຫນັບສະຫນູນສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງໃຫ້ກັບຂະບວນການຍຸດຕິທຳ ;

ຮັບຮູ້ວ່າ ແຕ່ລະປະເທດພາຄີ ຈະໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ຕາມຄວາມສາມາດສູງສຸດຂອງຕົນ ທີ່ເອື້ອອຳນວຍໃນການຜັນຂະຫຍາຍພັນທະຕໍ່ບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ໃນທຸກວິທີທາງໂດຍລຳພັງ ແລະ ຜ່ານການຊ່ວຍເຫລືອ ແລະ ການຮ່ວມມືຂອງສາກົນ ;

ທວນຄືນເຖິງຖະແຫຼງການສາກົນ ກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະໃນມາດຕາ 4, ທີ່ລະບຸວ່າ " ບໍ່ໃຫ້ຜູ້ໃດຖືກນຳມາຂາຍເປັນທາດ ຫລື ຖືກບັງຄັບເປັນທາດ; ຫ້າມມີການຂ້າທາດ ແລະ ການຄ້າທາດໃນທຸກຮູບແບບ " ;

ສະເໜີໃຫ້ ບັນດາປະເທດອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ/ຫຼືໄດ້ໃຫ້ການຮັບຮອງຕໍ່ບັນດາເອກະສານກົດໝາຍສາກົນ ກ່ຽວກັບກັບການຄ້າມະນຸດ ແລະ ເອກະສານພົວພັນເຖິງການຂູດຮີດ ຊຶ່ງປະກອບມີ :

- ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບການຕ້ານອາດຊະຍາກຳຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພາກເພີ່ມ ເຕີມກ່ຽວກັບການປ້ອງກັນ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ລົງໂທດຜູ້ຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ;
- ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດກ່ຽວກັບການລົບລ້າງທຸກຮູບແບບຂອງການແບ່ງແຍກແມ່ຍິງ (CEDAW);
- ສົນທິສັນຍາສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບສິດທິເດັກນ້ອຍ (CRC), ແລະ ພາກເພີ່ມເຕີມ ກ່ຽວກັບການຂາຍເດັກນ້ອຍ, ໂສເພນີເດັກນ້ອຍ ແລະ ການຖ່າຍຮູບໂປ້ເດັກນ້ອຍ, ແລະ ການນຳເອົາເດັກນ້ອຍເຂົ້າໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບຄວາມຂັດແຍ່ງທາງດ້ານກຳລັງ;
- ສົນທິສັນຍາການບັງຄັບໃຊ້ແຮງງານຂອງອົງການແຮງງານສາກົນມາດຕາ (29 ແລະ 105);
- ສົນທິສັນຍາຂອງອົງການແຮງງານສາກົນ ມາດຕາ (182) ວ່າດ້ວຍການຫ້າມໃຊ້, ແລະ ການປະຕິບັດການຮີບດ່ວນ ກ່ຽວກັບການກຳຈັດຮູບແບບທີ່ຮຸນແຮງໃນການໃຊ້ແຮງງານເດັກນ້ອຍ;

ແລະ ສົ່ງເສີມໃຫ້ລັດຖະບານຂອງບັນດາປະເທດ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫລື ຮັບຮອງເອົາເອກະສານດັ່ງກ່າວ, ຮີບຮ້ອນຮັບຮອງເອົາໂດຍໄວ ;
ຢືນຢັນອີກເຖິງຄວາມສຳຄັນຂອງຂໍ້ແນະນຳພື້ນຖານ ແລະ ຄູ່ມືກ່ຽວກັບສິດທິມະນຸດ ແລະ ການຄ້າມະນຸດຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດຕາມບົດລາຍງານຂອງ UNHCR (2002) ຕໍ່ UNECOSOC ;

ຢືນຢັນຄືນຂໍ້ລິເລີ່ມ ແລະ ພັນທະຕ່າງໆຂອງອະນຸພາກພື້ນ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;

ສະແດງຄວາມຍິນດີ ຕໍ່ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບເລີ່ມຕົ້ນ ລະຫວ່າງໄທ ແລະ ກໍາປູເຈຍ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍ ໃນການກໍາຈັດການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ແລະ ການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ (2003) ແລະ ຄວາມພະຍາຍາມໃນການຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືສອງຝ່າຍທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນນີ້ ໃນບັນດາປະເທດອະນຸພາກພື້ນແມ່ນໍ້າຂອງ;

ສະແດງຄວາມຍິນດີ ຕໍ່ຄວາມສໍາຄັນຂອງຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ ກ່ຽວກັບການຍ້າຍຖິ່ນຖານ, ເຊັ່ນ: ບົດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ ກ່ຽວກັບການຮ່ວມມືໃນການຈ້າງງານລະຫວ່າງໄທ ແລະ ກໍາປູເຈຍ, ໄທ ແລະ ລາວ, ໄທ ແລະ ມຽນມາ, ໃນການສົ່ງເສີມຄວາມປອດໄພ ໃນການຍ້າຍຖິ່ນຖານ ການມີລະບຽບຫລັກການຖືກຕ້ອງ ເພື່ອແນໃສ່ຫລຸດຜ່ອນຄວາມຕ້ອງການຂອງແຮງງານຜິດກົດໝາຍທີ່ນໍາໄປ ສູ່ການຄ້າມະນຸດ ; ແລະ

ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ບັນດາປະເທດ ນອກປະເທດອະນຸພາກພື້ນແມ່ນໍ້າຂອງໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບປະເທດພວກເຮົາໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;

ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງຕົກລົງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

I. ໃນຂອບເຂດຂອງນະໂຍບາຍ ແລະ ການຮ່ວມມື (ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ) ;

1. ຊຸກຍູ້ການນໍາໃຊ້ຄໍານິຍາມຂອງການຄ້າມະນຸດ ທີ່ບັນຈຸໃນພາກເພີ່ມເຕີມຂອງການປົກປ້ອງ, ສະກັດກັ້ນ ແລະ ລົງໂທດຜູ້ທີ່ພົວພັນກັບການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍເຊິ່ງເປັນຂໍ້ເພີ່ມເຕີມຂອງສົນທິສັນຍາ ສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານອາດຊະຍາກໍາຂ້າມຊາດ ທີ່ມີການຈັດຕັ້ງ ;
2. ພັດທະນາແຜນແມ່ບົດລະດັບຊາດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດໃນທຸກຮູບແບບ;

3. ດຳເນີນການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງລະດັບຊາດ, ຄະນະກຳມະການຈາກຫລາຍຝ່າຍ ກ່ຽວກັບການຄ້າມະນຸດ ທີ່ມີພາລະບົດບາດ ແລະ ຫນ້າທີ່ປະສານງານໃນການດຳເນີນປະຕິບັດແຜນແມ່ບົດແຫ່ງຊາດ ແລະ ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;
4. ສ້າງຕັ້ງກົນໄກ ເພື່ອເສີມຂະຫຍາຍໃຫ້ເຂັ້ມແຂງໃນການຮ່ວມມືໃນຂົງເຂດ ແລະການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ແລະ ແຕ່ງຕັ້ງຈຸດປະສານງານຂອງການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;
5. ສົ່ງເສີມການຮ່ວມມືໃນຂົງເຂດ ກ່ຽວກັບການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ໂດຍສະເພາະຜ່ານຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ ແລະ ຫລາຍຝ່າຍ, ແລະ
6. ຮັດແຫນ້ນການຮ່ວມມືລະຫວ່າງລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;

I. ໃນຂອບເຂດຂອງກົດໝາຍ, ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳ:

7. ຮັບຮອງ ແລະ ບັງຄັບໃຊ້, ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເຫມາະສົມໄວເທົ່າທີ່ຈະໄວໄດ້ ໃນການຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ;
8. ຮັບຮອງເອົາແນວທາງທີ່ເຫມາະສົມ ແລະ ຈັດການຝຶກອົບຮົມໃຫ້ແກ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອພິສູດຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດຢ່າງວ່ອງໄວ ແລະ ຖືກຕ້ອງ ແລະ ປັບປຸງຂະບວນການສືບສວນ ແລະ ຂະບວນການຍຸຕິທຳ ;
9. ສືບສວນ, ຈັບກຸມ, ດຳເນີນຄະດີ, ແລະ ລົງໂທດຜູ້ຄ້າມະນຸດ ໂດຍອີງຕາມກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ ;
10. ຊ່ວຍເຫຼືອແກ່ຜູ້ເຄາະຮ້າຍທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະໃຫ້ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານໃນພາ ສາທີ່ເຂົາເຈົ້າສາມາດເຂົ້າໃຈໄດ້ ;
11. ຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງ ແລະ ມີປະສິດທິພາບໃນລະບົບຍຸຕິທຳ ເພື່ອກຳຈັດອະພິສິດຂອງຜູ້ຄ້າມະນຸດ ແລະ ໃຫ້ຄວາມຍຸຕິທຳແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ;

12. ເສີມຂະຫຍາຍການຮ່ວມມືລະຫວ່າງກັນໃນຂອບເຂດການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ໃນລະຫວ່າງ 6 ປະເທດອະນຸພາກພື້ນລຸ່ມແມ່ນ້ຳຂອງ ເພື່ອຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໂດຍຜ່ານຂະບວນການຍຸຕິທຳ ;
13. ສະໜອງບຸກຄະລາກອນ ແລະ ງົບປະມານທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອເສີມສ້າງຄວາມອາດສາມາດ ໃນການປາບປາມການຄ້າມະນຸດ ໂດຍຜ່ານໜ່ວຍງານການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ ;
14. ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີສັນຍາສອງຝ່າຍ ຫລື ຫລາຍຝ່າຍໃນບັນດາປະເທດ GMS ເພື່ອຊ່ວຍກັນໃນຂະບວນການຍຸຕິທຳ;

ໃນຂົງເຂດການປ້ອງກັນ, ຟື້ນຟູ, ແລະ ກັບຄືນສູ່ສັງຄົມ :

15. ສົ່ງເສີມບົດບາດ -ຍິງ-ຊາຍ ແລະ ຄວາມອ່ອນໄຫວ ຂອງເດັກນ້ອຍໃນທຸກຂົງເຂດວຽກທີ່ພົວພັນກັບຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ;
16. ຮັບປະກັນວ່າ ຜູ້ທີ່ຖືກພິສູດວ່າ ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ຈະບໍ່ຖືກຈັບກຸມຈາກເຈົ້າໜ້າທີ່ກົດໝາຍ ;
17. ຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດທຸກຄົນ ທາງດ້ານບ່ອນພັກເຊົາ ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອຢ່າງເໝາະສົມທາງດ້ານຮ່າງກາຍ, ຈິດໃຈ, ກົດໝາຍ, ການສຶກສາ ແລະ ການຮັກສາສຸຂະພາບ ;
18. ຮັບຮອງເອົານະໂຍບາຍ ແລະ ກົນໄກເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ສະໜັບສະໜູນຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ທີ່ປະສົບເຄາະຮ້າຍຈາກການຄ້າມະນຸດ ; .
19. ເສີມຂະຫຍາຍຄວາມສາມາດຂອງສະຖານທູດ ແລະ ສະຖານກົງສຸນ ເພື່ອຮັບປະກັນການຊ່ວຍເຫລືອຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນຍິ່ງຂຶ້ນ ;
20. ຮັບປະກັນການຮ່ວມມືທາງດ້ານການຂ້າມຊາຍແດນ ເພື່ອຄວາມປອດໄພໃນການກັບຄືນປະເທດຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ, ລວມເຖິງການຊ່ວຍເຫລືອ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເປັນຢູ່ທີ່ດີຂອງເຂົາເຈົ້າ; ແລະ
21. ປະຕິບັດວຽກງານຮ່ວມກັນ ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂຄວາມສະດວກແກ່ຄວາມສຳເລັດ ໃນການຟື້ນຟູ ແລະ ການກັບຄືນສູ່ສັງຄົມຂອງຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ ແລະ ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກເຄາະຮ້າຍອີກຄັ້ງໃໝ່.

IV. ໃນຂົງເຂດມາດຕະການ ການປ້ອງກັນ

22. ຮັບຮອງມາດຕະການຕ່າງໆ ເພື່ອລຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ເຊັ່ນ : ການຊ່ວຍເຫລືອ ໂຄງການຫລຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຍາກ; ສົ່ງເສີມໂອກາດທາງດ້ານເສດຖະກິດ; ຮັບປະກັນໂອກາດທາງການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ສະໜອງເອກະສານທີ່ຈຳເປັນ ທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງບຸກຄົນ, ລວມເຖິງໃບລາຍເກີດ ;

23. ສະໜັບສະໜູນການສ້າງເຄືອຂ່າຍຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອແຈ້ງເຕືອນ ແລະ ແກ້ໄຂລ່ວງໜ້າຕໍ່ພວກທີ່ສ່ຽງ ຕໍ່ການທີ່ຈະຖືກເປັນເຫຍື່ອ ຈາກການຄ້າມະນຸດ ;

24. ປຸກລະດົມຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນທຸກລະດັບ, ລວມທັງຜ່ານການໂຄສະນາ ຂົນຂວາຍໃຫ້ເຫັນໄພຮ້າຍແຮງ ແລະ ຜົນສະທ້ອນທາງລົບຂອງການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຄວາມສາມາດຊ່ວຍເຫລືອແກ່ຜູ້ຖືກເຄາະຮ້າຍ;

25. ນຳໃຊ້ກົດໝາຍແຮງງານຂອງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆ ເພື່ອປົກປ້ອງສິດທິຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ບົນຫລັກການຂອງການບໍ່ຈຳແນກ ແລະ ມີຄວາມເທົ່າທຽມກັນ;

26. ຊຸກຍູ້ປະເທດປາຍທາງ ລວມທັງປະເທດທີ່ຢູ່ນອກຂົງເຂດປະເທດອະນຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ໃນການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການຮັບເອົາການຂູດຮີດບຸກຄົນ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດຄວາມຕ້ອງການ ອັນຕໍ່ເນື່ອງຂອງແຮງງານຈາກການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຈຳກັດການກໍ່ອາດຊະຍະກຳໃນການຄ້າມະນຸດ ໂດຍສະເພາະແມ່ຍິງ ແລະ ເດັກນ້ອຍ ໂດຍການຮ່ວມມື ກັນ;

27. ເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນເອກະຊົນ, ໂດຍສະເພາະກັບອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ບັນເທີງ, ເພື່ອມີບົດບາດສຳຄັນໃນການຕໍ່ສູ້ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ;

V. ໃນຂອບເຂດກົນໄກການປະຕິບັດ, ການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນສຳລັບບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້:

28. ສ້າງແຜນປະຕິບັດງານເບື້ອງຕົ້ນຂອງຂົງເຂດອະນຸພາກພື້ນ ຕ້ານການຄ້າມະນຸດ 2005 - 2007 ແລະ ໃຊ້ທຸກຄວາມພະຍາຍາມອັນຈຳເປັນ ເພື່ອຜັນຂະຫຍາຍແຜນປະຕິບັດງານນີ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ;

29. ຂະຫຍາຍຂັ້ນຕອນສຳລັບການເກັບກຳ ແລະ ວິໄຈຂໍ້ມູນ ແລະ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບກໍລະນີການຄ້າມະນຸດ ແລະ ຮັບປະກັນວ່າຍຸດທະສາດຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ແມ່ນອີງຕາມບົດຄົ້ນຄວ້າທີ່ຊັດເຈນ, ທັນສະພາບການ, ອີງໃສ່ປະສົບການ ແລະ ການວິໄຈ ;

30. ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ, ເພື່ອປະເມີນສະພາບການຕົວຈິງ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າຂອງແຕ່ລະປະເທດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນຕາມ MOU ລວມທັງປະຊຸມເຈົ້າໜ້າທີ່ອະວຸໂສປະຈຳປີ ເປັນຢ່າງນ້ອຍ;

31. ທົບທວນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນປະຕິບັດງານ ແລະ ການຮັບຮອງເອົາແຜນປະຕິບັດງານສະບັບໃໝ່ຂອງອະນຸພາກພື້ນ ໃນກອງປະຊຸມລັດຖະມົນຕີ ໃນທ້າຍປີ 2007 ;

32. ສ້າງໜ່ວຍງານສະເພາະກິດແຫ່ງຊາດ ເພື່ອປະສານງານກັບກອງເລຂາຂອງ COMMIT (ໂຄງການສະຫະປະຊາຊາດຕ້ານການຄ້າມະນຸດ ໃນປະເທດອະນຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ) ແລະ ຄູ່ຮ່ວມງານອື່ນໆ ;

33. ເຊື້ອເຊີນອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດທີ່ໃຫ້ທຶນ, ອົງການສະຫະປະຊາຊາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ບໍ່ສັງກັດລັດ ແລະ ພາກເອກະຊົນຕ່າງໆ, ໃຫ້ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານການເງິນ, ອຸປະກອນ, ການຊ່ວຍເຫລືອ ທາງດ້ານວິຊາການ ເພື່ອສະໜັບສະໜູນປະເທດອານຸພາກພື້ນແມ່ນ້ຳຂອງ ໃນຄວາມພະຍາຍາມຕ້ານການຄ້າມະນຸດ, ລວມທັງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ແລະ ແຜນປະຕິບັດງານທີ່ຈະສ້າງຂຶ້ນ.

34. ຮັບຊາບການສະເໜີປັບປຸງບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ສາມາດກະທຳໄດ້ ໃນອານາຄົດ, ໂດຍຕົກລົງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນສະເໜີປັບປຸງ ດັ່ງນີ້ : (1) ຖ້າສີ່ປະເທດ ໃນທີ່ກປະເທດທີ່ລົງນາມເຫັນວ່າບົດບັນທຶກນີ້ສາມາດປັ່ງນແປງໄດ້ ແລະ ແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ກອງເລຂາ, ກອງເລຂາຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນຂັ້ນຕອນປຶກສາຫາລືຕາມຄວາມເໝາະສົມນຳກັນ; (2) ຈຸດປະສົງຂອງຂັ້ນຕອນນີ້ ກໍເພື່ອສະເໜີປ່ຽນແປງບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈ; (3) ທຸກການປ່ຽນແປງຂອງບັນທຶກຄວາມເຂົ້າໃຈສະບັບນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນດີເປັນ ເອກະສັນຈາກ 6 ປະເທດ ແລະ ການຮັບຮອງຂອງແຕ່ລະປະເທດ ຈະຕ້ອງສົ່ງເຖິງກອງເລຂາຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ເຮັດທີ່ຢ້າງກຸ້ງ ໃນວັນທີ່ 29 ຕຸລາ 2004

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ຣາຊະອານາຈັກກຳປູເຈຍ	ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາຊົນຈີນ
(ອິດ ສຳເຮງ) ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງສະຫວັດດີການສັງຄົມນັກຮົບເກົ່າແລະອົບຮົມເຍົາວະຊົນ	(ຮວງ ກີງ ຍີ) ຄະນະກຳມະການແຫ່ງຊາດເພື່ອເດັກນ້ອຍ ແລະ ແມ່ຍິງ ພາຍໃຕ້ສະພາແຫ່ງລັດ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

(ສົມພັນ ແພງຄຳມີ)
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງແຮງງານ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສະຫະພາບ ມຽນມາ

(ພັນເອກ ຕິນ ຣະແລງ)
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງພາຍໃນ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ຣາຊະອານາຈັກໄທ

(ວັນລົບ ພະລອຍທັບທິມ)
ຫົວໜ້າຫ້ອງການ (ປະລັດ)
ກະຊວງພັດທະນາສັງຄົມແລະຄວາມໝັ້ນຄົງມະນຸດ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ
ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ

(ພົນໄທ ເລເຫຽນ)
ລັດຖະມົນຕີຊ່ວຍວ່າການກະຊວງປ້ອງກັນ
ຄວາມສະຫງົບ